

νομάρχας τοῦ κράτους, συνιστῶν τὸ ἄροτρον Vernet-
τε θεομάτατα.

Τὸ δροτὸν τοῦτο παρουσιάζει μεγάλας οἰκονομίας· σχετικῶς δὲ αἱ τοῦ προϊόντος διαφοραὶ εἶναι μικραῖ.

⁴ Ἐν στρέμμα ἀμπέλου εἰς μίαν ήμέραν τὸ σκάπτουν τρεῖς ἑργάται, δηλ. ἀπαιτοῦνται τοία ήμεροισθια δι' ἐν στρέμμα, ἐνῷ διὰ τοῦ ἀρότρου ἐπιτυγχάνομεν τὴν σκαψὴν πέντε στρεμμάτων εἰς μίαν ήμέραν μὲ τὰ ἔξης ἔξοδα :

- » Τὸ ἡμεροῦμίσθιον τοῦ ζευγίτου
  - » Τὸ ἡμεροῦμίσθιον τοῦ παιδός
  - » Τὴν τροφὴν τῶν δύο ζώων, (ἄτινα θὰ μετελάσσωνται).

• καὶ τὸ χρεωλύσιον τοῦ ἀρδτοῦ.
Πρέπει δημοσίᾳ ἀρκεσθῶμεν εἰς μόνην ταύτην τὴν
οἰκονομίαν καὶ γὰρ ἀφήδωμεν τὸ ξελάκκωμα καὶ τὸ
σκάλισμα δῆπος τὸ παοελάβουμεν ἀπὸ τοὺς πατέος μας.

“Η βελτιώμένη γεωργία, δηλ. ή καλλιέργεια τῆς γῆς, ή φωτιζούμενη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, εἰδαγούμενη εἰς τὴν Τουρκίαν, δὲν θὰ μείνῃ βεβαίως ἐντὸς τῶν δρίων τοῦ περὶ οὐ πρόκειται ιττύματος, ἀλλὰ τὸ φιλοπρόσοδον παράδειγμα τῶν κυρίων αὐτοῦ, θὰ ἐπεκταθῇ ἀπανταχοῦ, ὅπως ὁ ὑδρὼς τοῦ γεωργοῦ βρέχει τὰ στήθη τῆς μπτρὸς γῆς.

Гл. II.

σεως, ευρηνται νῦν ἐν μαρασμῷ ή καὶ διελύθησαν, τραπεζίτει καὶ καταστήκατα δράσαντα ἐπίσης καὶ δις² ὡν πολλοὶ ἀνέδειχθησαν, η περιέστει λαν λίαν τὰς ἐργασίας αὐτῶν ή καὶ διελύθησαν ἐπίσης, ἐκ δις τῶν περι αὐτὰ ἄλλοι μὲν ἐπεδέθησαν εἰς ιδίας ἐργασίας, ἄλλοι δὲ καὶ ἔμειναν ἀνευ τοιαύτης, ἀπεροῦντες τί χρὴ δρᾶν.

Τὸ συμπέρασμα τούτων εἶνε μαρασμὸς γενικός, ἀπράξια, ἐλει-
φις ἐργασίας διὰ τοὺς νεωτέρους, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐν τῷ κύκλῳ
τούτῳ ιδίᾳ τῶν ἐργασιῶν εὑρισκόμενοι, μὴ μελετῶντες τὰ περὶ¹
αὐτούς, οὐχ ἡττον ὅμως τὸ κακὸν ἐγγύτερον βλέποντες, ἀνάζη-
τοσι τὸν αἰτίον, ἀνάζητοσιν αὐτό, ὡς πάντοτε συμβαίνει, ἔκτὸς
αὐτῶν, καὶ ἀνευρίσκουσιν αὐτὸν ποῦ; ἐν τῇ ἡμετέρῃ πατρόσει,
ἢν καὶ κηρύγμασιν ὡς τὸ μόνον αἴτιον τῆς ἡμετέρας κακοδαιμο-
νίας. Οἱ νέοι λέγουσιν ἔνεκα τῆς μὴ πρακτικῆς αὐτῶν ἐκπαιδεύ-
σεως δὲν εὑρίσκουσιν ἐργασίαν, ἀλλὰ ποῦ ὑπάρχει ἡ ἐργασία;
Παρουσιάζουσιν οὖτοι τοιαύτην; Αἱ ἀνάγκαι δημιουργοῦσι τὰ
ἄτομα. *Αν ὑπάρξῃ ἐργασία, κατὰ τὰς ἀπατήσης αὐτῆς θὰ
δημιουργηθῶσιν οἱ νέοι, διότι ἀκριβῶς ἡ μέση πατέρευσις τοῦτον
ιδίᾳ ἔχει τὸν σκοπὸν ὅπως τοῖς ταύτης τυγχοῦσι παράσχῃ τὰς
βάσεις ἵνα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν δημιουργηθῶσιν ἀ-
κολούθως εἰς τὰ τοῦ βίου ἐπιδιδύμενοι. Ταῦτα δὲ λέγοντες οὐδό-
λως ἐνγοσσοῦντες ὅτι ἡ ἡμετέρα πατέρευσις εἶνε τελεία καὶ οὐδεμιᾶς
χρήζει μετερρυθμίσεως. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ἀλλὰ λέγομεν καὶ
ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι αὕτη δὲν εἶνε ἡ κυρία αἰτία τοῦ κακοῦ,
ἀλλ᾽ οἱ κατήγοροι αὐτῆς κυρίως.

Λέγουσιν ὅτι ἐν τοῖς ἡμετέροις σχολείοις δὲν μανθάνουσι! ξένας

TO EN BIENNII: ΣΥΝΕΑΠΙΟΝ

ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΦΥΣΙΟΛΟΓΟΝ

'H διόθεοῖςις.

Μετὰ τὸ ἐν Βουδαπέστη συνέδριον ὑγιεινῆς καὶ δημογραφίας, περίληψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὄποιου παρεθέσαμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, συνεκροτήθη ἐν Βιέννῃ ἔτερον σπουδαίον καὶ σοβαρώτερον, δυνάμειχα εἰπεῖν, τοιούτο ἐν Βιέννη, τὸ τῶν Γερμανῶν φυσιολόγων, ἡ ἔναρξις τοῦ ὄποιου ἐκηρύχθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μουσικοῦ συλλόγου περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημέριας τῆς 12²⁴ σεπτεμβρίου δι’ ἐπὶ τούτῳ λόγου τοῦ προέδρου, αὐλικοῦ συμβούλου Κέροντος φόνο Μαριλάουν. Τὸ συνέδριον τοῦτο κέκτηται ἴδιαζουσαν σπουδαιότητα ὡς ἐκ τῶν περὶ τοῦ φέου κατὰ τῆς διφθερίτιδος φραμάκου καὶ τῶν περὶ ὑπνωτισμοῦ ὡς θεραπευτικοῦ μέσου γενομένων διατάξεων, ὃν τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας θά δημοσιεύσωμεν ἐν περιλήψει χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν γενόμεναι διαλέξεις, καίπερ σπουδαῖαι καθ' ἑαυτάς, δὲν εἶναι τοιαῦται, ὡστε νὰ πληρώσωμεν δι' ἔκθέσεως αὐτῶν τὰς ἄλλως τε περιωρισμένας στήλας ταύτας. Οὕτως ὁ καθηγητής Σούες ὠμήλησε κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν «περὶ τοῦ προσώπου, ὅπερ ἐν τῷ βίῳ τῶν λαῶν διαδρυματίζουσιν αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι»,

γλώσσας, ἀλλὰ πόσοι νέοι γινώσκοντες τοιαύτης εὑρίσκουσιν ἐργασίαν; Ἐγνωρίσαμεν νέους, γινώσκοντας τὴν γαλλικήν, τὴν τουρκικὴν καὶ ἀγγλικὴν καὶ ὅμιας, καίπερ εὐτελεστάτην ζητοῦ-τες θέσιν, δὲν ἥδυνατο νῦν ἐπιτύχωσι τοιαύτης, διετέλουν δὲ ή καὶ διατελεσθησιν ἀπογοητεύμενοι καὶ μαρατινόμενοι, καὶ ἐνίστε τινὲς αὐτῶν πανταχόθεν ἀπελπιζόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν περιβαλλόμενοι κατέφυγον ὡς εἰς μόνην ἀγκυραν σωτηρίας εἰς τὸ διασταλικὴν ἐπάγγελμα. Δὲν εἶναι λοιπὸν τὰ σχολεῖα μόνα ἀπερ πολλαπλασιάζουσι τοὺς διαδικάλους, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς, ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. Νέοι ἐν ἐμπορικῇ σχολῇ τῆς Γαλλίας παιδεύειντες, ἐπανελθόντες ἐνταῦθα, δὲν εὑρίσκοντες ἐργασίαν, ἵνα γκασθήσαν δὲ ἐν τέλει μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν ν' ἀναδεχθῶσιν εὐτελεστάτας θέσεις πρὸς πορισμὸν τῶν ἀπαραιτήτων τῷ βίῳ.

Δοιπόν ἀντὶ νὰ ἀναζητῶμεν τὰ αἰτία τῆς ἡμετέρας κακοδαιμονίας, ἔνθη οὐχ ὑπάρχουσι, πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν αὐτὰ ἔνθη ὑπάρχουσι καὶ ταῦτα νὰ πολεμήσωμεν τῇ εὐφυΐᾳ τοῦ ἡμετέρου θύνους, τῷ ἐμπορικῷ καὶ ἐπιχειρηματικῷ πνεύματι αὐτοῦ, διπερ πολλάκις διέλαμψε καὶ διαλάμψει καὶ δι' οὗ οἶκοι παγκόσμιοι ἰδρύθησαν, ἄλλως θὰ φθίνωμεν ὅστιμέραι, οὐδὲν δὲ θὰ πράξωμεν κανένα πάντα τὰ σχολεῖα ἡμῶν μεταβάλωμεν εἰς εἰδικὰ σχολεῖα, γλωσσῶν, βιομηχανίας, ἐμπορικά.

8. A

τονίσας τὴν σπουδαιότητα τῆς γυμνασιακῆς μορφώσεως, ὡς διεγειρούσης παρὰ τῷ μαθητῇ τὸ αἰσθημα τοῦ ιδανικοῦ καὶ ἀποσπώσης αὐτὸν ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι, ὃν ἐμπνέουσι τὰ καθ' ἡμέραν αὐτὸν περιστοιχοῦντα ἀντικείμενα. Κατόπιν ὠμβλησαν ὁ Λάζδεν (Βερολίνου) περὶ τοῦ Βάν Σβίντεν καὶ τῆς νεωτέρας κλινικῆς», ἀναπτύξας τὰ διάφορα εἰδή τῆς θεραπευτικῆς καὶ λεπτομερῆ ποιησάμενος λόγον περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς βακτηριολογίας, εἴτα δὲ ὁ καθηγητής Μάχ (Πράγας) «περὶ τῆς αὐχῆς τῆς συγκρίσεως ἐν τῇ φυσικῇ».

Ἡ κοινὴ συνεδρία τῶν τμημάτων ὑγιεινῆς καὶ ιατροδικαστικῆς ἐπαρουσίασε μέγα ἐνδικάρεον, διότι κατὰ ταύτην ἐπρόκειτο νὰ ὄμιλήσωμεν ὁ καθηγητής Μπέεριγκ (Χάλλης) περὶ τῆς διὰ τοῦ ὄρρου τοῦ αἷματος θεραπείας καὶ ὁ καθηγητής Ἐφλιχ (Βερολίνου) περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὄρρου τοῦ Μπέεριγκ ἐν τῇ διφθερίτιδι. Πρώτος ὠμβλησεν ὁ καθηγητής Μπέεριγκ εἰπὼν ὅτι ἡ διὰ τοῦ ὄρρου τοῦ αἷματος θεραπεία καέληται νὰ πληρώσῃ κενόν ἐν τῷ ιατρικῇ ἐπιστήμῃ, διότι καθιστᾶ δυνατήν τὴν θεραπείαν ὅξειν νόσων, δι' ἧς οὐδέν θεραπευπικὸν μέσον ὑφίστατο μέχρι τοῦδε. Μέχρι τοῦδε, ἔξηκολούθησε λέγων ὁ κ. Μπέεριγκ, ἵτο μόνον γνωστὸν ὅτι μεγάλως πρὸς θεραπείαν τῆς διφθερίτιδος καὶ τοῦ τετάνου συνετέλει ἡ χρήσις τοῦ ὄρρου τοῦ αἷματος, ζήτημα χρόνου μόνον εἶναι τὸ νὰ κατορθωθῇ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἡ θεραπεία καὶ ἄλλων νόσων, ὡς τῆς χολέρας, τῆς πνευμονίας, τοῦ τύφου, ἵσως δὲ καὶ τῆς φυματιώσεως.

Είτα ὁ κ. Πρέεριγκ ὠμβλησε περὶ τῆς ἐφευρέσεως τῆς θεραπευτικῆς αὐτοῦ μεθόδου. Ἀφότου, εἶπεν, ὁ Κώλχ ἐπεχείρησε νὰ φονεύσῃ τὰ βακτήρια ἐν ζῶντι ὄργανοισμῷ, καὶ οὕτος ἡσχολήθη περὶ τὸ ζήτημα τούτο, ἀποβλέπων μᾶλλον εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν συνεπείχ τοῦ ἴοῦ τῶν βακτηρίων τούτων παρακτηρουμένων φυινομένων ἢ εἰς τὴν ἔξολόθρευσιν τῶν μικροβίων. Ἀπὸ τοῦ 1890 ἐποιήσατο δι' ἵνδικῶν χοιριδίων, δοκιμάς αἰτινες ἐν μέρει οὐδεμίαν μὲν κλινικὴν σημασίαν εἶχον ἀπέδειξαν ὅμως ὅτι τὰ ζῆτα καθίστανται ἀπρόσθιτα κατὰ τῆς διφθερίτιδος. Προχωρῶν ἐν τοῖς πειράμασιν αὐτοῦ ἐπείσθη περὶ τῆς ἀντιτοξικῆς ἰδιότητος τοῦ ὄρρου τοῦ αἷματος. Ὁ Παστέρ έφρόνει κατ' ἄρχας ὅτι μόνον καλλιέργειαι (Kulturen) βακτηρίων ἔξησθενωμέναι δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν, ὥπως καταστήσωσι τὸν ὄργανοισμὸν ἀπρόσθιτον, ὁ Μπέεριγκ ὅμως ἐπείσθη ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ποσότητος, δὲν ἔχειται δὲ ἐκ τοῦ ἀν τὰ βακτήρια εἶναι ἔξησθενωμένα ἢ μή. Κατὰ πάσαν μολυσματικὴν νόσον σχηματίζονται ἐν τῷ αἷματι σώματα, καθιστῶντα τὸν πάσχοντα ἀπρόσθιτον ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τῆς νόσου ἐκείνης.

Μεταβαίνων εἶτα εἰς τὸ ζήτημα τῆς πρακτικῆς σημασίας τῆς διὰ τοῦ ὄρρου τοῦ αἷματος θεραπείας ὁ κ. Μπέεριγκ ἐδίλλωσεν ὅτι σπουδαιότατον εἶναι τὸ ὅτι κατώρθωσε νὰ παρασκευάσῃ τὴν ἐνεργούσαν οὐσίαν ἐν τοσούτῳ ποσῷ καὶ διὰ τόσον ὀλίγης δαπάνης, ὥστε αὕτη νὰ εἶναι προσιτή καὶ εἰς τοὺς πτωχούς. Ἡ νέα μεθόδος ἔχει μέγα μέλλον, ἵδικ δὲ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς

διφθερίτιδος. Ἡδη, εἶπεν, ἔχομεν τὸ μέσον τοῦ νὰ καταστήσωμεν τὴν διφθερίτιδα τοσοῦτον ἀκίνδυνον, ὅσον καὶ τὴν εὐλογίαν διὰ τοῦ δακταλισμοῦ. Ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ ἐπὶ πληθυσμοῦ ἐκατὸν ἐκατομμυρίων θ' ἀπέθνησκον κατὰ τὰ προσεχῆ ἐτη δύο ἐκατομμυρία ἀτόμων, ἐπὶ 3 — 4 ὑπὸ διφθερίτιδος προσβαλλούμενων ἀσθενῶν. Διὰ τῆς χρήσεως τῆς νέας θεραπείας ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων ἡλκττώθη εἰς τὰ 10]100 τοῦ μέχρι τοῦδε, καὶ δὴ εἰς εἰς 5]100 διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας μεθόδου ἐντὸς τῶν 48 πρώτων ὥρων τῆς νόσου, ἥτοι διὰ τῆς μεθόδου ταύτης θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῶσι κατὰ τὴν προσεχῆ δεκαετηρίδα 1]2 ἐκατομμ. ἀτόμων. Τὸ ἀποτέλεσμα τούτο θὰ ἐπετυχάνετο, ἀν τὸ κράτος ἀνέλαμβανε τὴν παρασκευὴν τοῦ θεραπευτικοῦ μέσου, τοῦτο δὲ ἐχρησιμοποιεῖτο οὐ μόνον ὡς μέσον θεραπευτικόν, ἀλλὰ καὶ ὡς προστατευτικόν δι' ἐμβολιασμοῦ. Διὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ἀρκεῖ δὴ ποσότης ὄρρος, ἥτις νῦν στοιχίζει ημισυ μάρκον (3 περίπου γρόσια). Καθηκὸν τῶν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς τεταγμένων εἶναι νὰ μεριμνήσωσι πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἐναντίον τῆς διφθερίτιδος ἐμβολιασμοῦ.

Περαίνων ὁ κ. Μπέεριγκ παρεκάλεσεν ὅπως πᾶς τις δοκιμάσῃ τὴν νέαν μεθόδον καὶ συντελέσῃ ἵνα ἐπιτευχθῇ ὅσον τὸ δύνατὸν μεῖζων ώφελεια. Οἱ λόγοι αὐτοῦ συνωδεύθησαν διὰ παρατεταμένων καὶ ζωηρῶν χειροκροτημάτων.

Ο ἐκ Βερολίνου καθηγητής Ἐφλιχ ἐχαρακτήρισε τὴν θεραπευτικὴν μεθόδον τοῦ Μπέεριγκ ὡς μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ τοιαύτην, οἵα σπανίως ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς ιατρικῆς ἐγένετο. Αὐτός, λέγει, εἶδε τὰς δι' ὄρρου αἷματος δοκιμάς πρώτων παρὸς ζώοις, καὶ τότε δὲ δὲν ἦδύνατο νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι ἡ διὰ τοῦ ὄρρου θεραπεία θὰ ἥτο ἐφαρμόσιμος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Η κυρία δυσχέρεια τῆς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐφαρμογῆς αὐτῆς συνίσταται ἐν τῷ ἔξης, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἥτο ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ θεραπευτικὸν μέσον ἐν ἐπαρκεῖ ποσότητι. Πρῶτος ὁ ἐκ Βερολίνου δρ. Βάρσεμαν ἐπέτυχε τοῦ ἀποτελέσματος τούτου. Ἐν δύο ἑτέροις νοσοκομείοις (Charité καὶ Elisabeth) ἔξ 89 ἀσθενῶν, ἐφ' ὧν ἐφημόρσθη ἡ διὰ τοῦ ὄρρου μεθόδος, ἀπέθηκαν μόνον δώδεκα· καὶ ἐκ τούτων δὲ ἐπτὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς σοδαρωτάτας περιπτώσεις, εἰς οὓς ἡ νόσος εἶχεν ἐμφνισθῆ τοσοῦτον ὄξεως, ὥστε δὲν ἥσαν ἐπιδεκτικοὶ θεραπείας. “Ωστε ἡ θεραπεία πολὺ ἔχαρτηται ἐκ τοῦ ἐγκαίρου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου ταύτης. Η χρονιμοποίησις τοῦ ὄρρου κατ' ἄρχας συνεπάγεται κατάπτωσιν τῆς θερμοκρασίας καὶ κανονικὸν σφιγμόν ἐπὶ δὲ προσφάτου προσβολῆς ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας.

Πρὸς τούτους καὶ ἡ μετὰ ταύτα θεραπεία οὐσιωδῶς διευκολύνεται, κατὰ ταύτην δὲ ἡ θνησιμότης σημαντικῶς ἐλαττούται. Διὰ τὴν πρὸς θεραπείαν ἔνεσις ἀρκεῖ δόσις 10 κυβικῶν ἐκατοστομέτρων ὄρρου, στοιχίζουσα στήμερον πέντε μάρκα, μία δὲ ἔνεσις ἀρκεῖ ἐν ταῖς πλεισταῖς περιπτώσεσι.

Ο ἐκ Βερολίνου δόκτωρ Βάσερμαν ὠμβλησε περὶ τῆς θεωρίας τῆς προδικθέσεως τῶν ἀτόμων διὰ τὰς μολυσματικὰς νόσους. ‘Εξέτασεν, εἶπε, τὸ αἷμα πολλῶν

άτομων, άτινα ούδέποτε προσεβλήθησαν ἐκ διφθερίτιδος, ἀπεδείχθη δὲ ὅτι ἐν κυβικὸν ἐκατοστόμετρον τοῦ αἰματος τῶν ἀτόμων τούτων ἦτο ἵκκανὸν νὰ πασχαλύσῃ δεκαπλάσιον θανατηφόρον. Ή ἴδιότης αὕτη δὲν εἶναι ἔμφυτος, ἀλλ' ἐπίκτητος, ἀπόδειξις τούτου εἶναι τὸ ὅτι πρεθεύτερα ἴδια ἄτομα ἔχουσιν αἷμα ἀπρόσβλητον. Ό Δακτυλερ εὗρε βακτήρια τῆς διφθερίτιδος παρὰ προσώποις ὅλως ὑγιέσι, τοῦθ' ὥπερ σημαίνει ὅτι τὰ ἄτομα ταῦτα ἔμειναν ἀπρόσβλητα ὑπὸ τοῦ μολύσματος, διότι εἶχον ἡδη ἐν τῷ προτερότερῳ τούτῳ μέσον, ἤτοι τὸν ὄρρον.

'Ἐν τῷ χειρουργικῷ τμήματι ὁ ἐκ Βιέννης ἀντιπρόσωπος τοῦ κλάδου τῆς ὄρθοπεδικῆς χειρουργικῆς δόκτωρ Ἀδόλφος Δαυρέντιος ὡργάνωσεν ἐπίδειξιν 32 παίδων, οἵτινες ἐκ γενετῆς ἔπασχον ἐξάθρωσιν τοῦ ἴσχιου, οἱ δοποῖοι δὲ διὰ χειρουργικῆς μεθόδου ὑπὸ αὐτοῦ ἐπινοθεῖσης ἐθεραπεύθησαν ἀπαλλαγέντες τῆς χωλάσσεως.

'Ἐν τῷ τμήματι τῆς ὁδοντοϊατρικῆς ὁ κ. Ρομπύσκης ἐπαρουσιάσειν ἐν ἀλλοις ἐνδιαφέρουσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐπὶ 1 μέρι 2 ἐλαχίστων λειψάνων ὁδόντων ἐστρέωσε τεχνητὴν ὁδοντοστοιχίαν, ἡς οἱ ὁδόντες εἰσὶ κατεσκευασμένοι ἐκ χρυσοῦ, περικεκλυμμένοι διὰ στρώματος μῆλου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 11]23 σεπτεμβρίου ἐν τῷ τμήματι τῆς θεραπευτικῆς τῶν παίδων ὁ ἐκ Κανιζέργης Φάλκενσταΐν ὡμίλησε περὶ φλογιστικῆς ἐνεργείας τοῦ κατὰ τῆς εὐλογίας δαμαλισμοῦ ἐπὶ τῶν νεφρῶν τῶν παίδων. Ἐνδιαφέρουσα ὡσαύτως ἦτο καὶ ἡ διάλεξις τοῦ Χέλλερ, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Βιέννη ἱνστούτου τῶν τυφλῶν περὶ τῆς καλουμένης ψυχικῆς κωφάσεως ἐνίων παίδων. Παρὰ τούτοις τὸ ὄργανον τῆς ἀκοῆς εἶναι ἀπρόσβλητον, ἀλλ' εἰς τὸν ἐγκέφαλον οὐδεμίᾳ ἡχητικὴ ἀντίληψις φθάνει. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπιούσης ὁ μηχανικὸς Σούλτζ Σρασίσκης σύνεστησεν ὡς μέσον κατὰ τοῦ καπνοῦ τῶν θερμαστρῶν τὴν τοποθέτησιν καταλλήλων ἀγγειῶν ὅματος ἐν τῷ μέρει, ἔνθα πίπτει ἡ τέφρα τῆς θερμάτρας, διότι οἱ ἀτμοὶ τοῦ ὅματος καθιστῶσι τὸν καπνὸν βαρύν, κατὰ συνέπειαν δὲ οὗτος πίπτων ἐν τῇ θερμάστρᾳ καίεται, ἐξ οὗ πρόρχεται οὐκονομία καυσίμου ὅλης κατὰ 30—40%.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 12]24 σεπτεμβρίου ἐνδιαφέρουσα ἦτο καὶ ἡ διάλεξις τοῦ ἐκ Ζυρίχης καθηγητοῦ Φορέλ περὶ τῆς καταστρεπτικῆς ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Σπουδαία ὡσαύτως ἦτο καὶ ἡ διάλεξις τοῦ ἐκ Φραγκφούρτης φρενολόγου Ἀλτσχάιμερ, εἰπόντος ἐν ἀλλοις ὅτι τὸ φοβερώτερον τῶν νεωτέρων ἐγκεφαλικῶν νοσημάτων, ἦτοι ἡ προδευτικὴ παράλυσις (ἡ κοιωνὸς μαλάκυνσις τοῦ ἐγκεφάλου καλουμένη) ἐπ' ἐσχάτων παρατηρήθη πολλάκις καὶ παρὰ παισὶ καὶ παρὰ ἀτόμοις διατελοῦσιν ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς ἀναπτύξεως. Ή νόσος αὕτη ἔμφανίζεται παρὰ τοῖς παισὶ διαφόρως ἢ παρὰ τοῖς ἀνεπτυγμένοις, προχωρεῖ δὲ βραδέως μὲν ἀλλὰ θανατηφόρως. Ως αἴτιον τῆς νόσου θεωρεῖ ὁ φότωρ τὴν συφίλιδα ἢ τὴν ἐκ γενετῆς καὶ κληρονομικὴν ἢ τὴν ἐκ σώματος ἀλλού μεταδιδομένην. Καὶ ἀλλοτε μὲν ἡ τελευταία αὕτη νόσος μεταδίδεται ἐκ τῆς

τροφοῦ, ἀλλοτε διὰ τοῦ φιλήματος, ὥπερ λαμβάνει τὸ παιδίον.

'Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ὡσαύτως καὶ διάλεξις τῆς δεσποινίδος Λεονάρδας, ρωσίδας ἰατροῦ, ἐργαζομένης ἐν τῷ Ζυρίχῃ νοσοκομείῳ νευρικῶν νοσημάτων «περὶ ἀναπτύξεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος παρὰ ἀνθρωπίνοις ἐμβρύοις ἀνενεγκεφαλίου καὶ νωτιαίου μυελοῦ». Αἱ ἀνατομικαὶ αὐτῆς ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι παρὰ τοιούτοις ἐμβρύοις μπολείπεται μὲν ἡ ἀναπτύξις τῶν κινητηρίων νεύρων καὶ ὅτι ἐπομένως ταῦτα ἐξέρχονται ἐκ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ὅτι δημοσία τὰ αἰσθητικὰ καὶ συμπαθητικὰ νεύρα καίπερ μὴ ὑπάρχοντας νωτιαίου μυελοῦ, ἀναπτύσσονται ἐκ πλαγίων γαγγλιακῶν κέντρων. Καθόσον ἀφορᾶ εἰς τὸ βιώσιμον τῶν τοιούτων ἐμβρύων, ἡ διάσημος ἰατρὸς ἀνεκοινώσατο ὅτι εἰδε νεογνόν ἀνευ τοῦ κυρίου τμήματος τοῦ ἐγκεφάλου, ζῆσαν δέκα ὥρας.

'Ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ τῶν ἰατρικῶν μαθημάτων χειρουργικῆς, ἐσωτερικῆς ἰατρικῆς, θεραπευτικῆς τῶν νεύρων, νοσημάτων τῶν ὡτῶν καὶ τοῦ λαιμοῦ, συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς θεραπείας τῆς κήλης καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνδεομένων νοσημάτων ὡς καὶ τῆς συφίλιδος καὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν ἀποστημάτων.

'Ἐν τῷ τμήματι τῆς ἐθνολογίας καὶ ἀνθρωπολογίας ὁ δόκτωρ Μπουσαί (Στεττίνου) ἐξήτασε τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν ἐπὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς συχνότητος τῶν παθολογικῶν μεταβολῶν καθοίλου, ἴδια δὲ τῶν νευρικῶν καὶ πνευματικῶν νοσημάτων. Τὸ παράδειγμα τοῦ ζωίου κόσμου δείκνυστιν ὅτι τάξεις τινὲς ζώων προσβάλλονται ὑπὸ τῶν νοσημάτων κατὰ διάφορον βαθμόν. Καὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων φυλῶν ἐγένοντα ἀνάλογοι παρατηρήσεις. Ἐν τῇ λευκῇ φυλῇ παρατηρεῖται ἡ διάφορος ἐπιδεικτικότης παρὰ τοῖς διαφόροις αὐτῆς κλάδοις διὰ τὰ τροπικὰ νοσήματα (έλώδης καὶ κίτρινος πυρετός). 'Ηκιστα ὑποκείμενοι εἰς ταῦτα εἶναι οἱ Σκανδιναύοι, εἴτα ἔρχονται κατὰ τάξιν οἱ Γερμανοί, οἱ Ολλανδοί, οἱ Αγγλοσάξωνες, οἱ Γάλλοι, οἱ Ιταλοί καὶ οἱ Ισπανοί. Δι' ἐκαστον δὲ κλάδον τῆς φυλῆς παρατηροῦνται αἱ ἐξῆς ἴδιότητες: ὁ κελτικὸς κλάδος διακρίνεται, ὡς διδάσκει ἡ ιστορία, διὰ μεγάλης σχετικῶς στειρότητος, ἐν συγκρίσει δὲ πρὸς τὸν γερμανοσκανδιναυικὸν διακρίνεται ὡς λίαν ὑποκείμενος εἰς κοιλιακὸν τύφον, θορυβίσμα. διφθερίτιδα, τράχωμα καὶ ἄλλα.

ΤΗ ΑΕΘΟΠΟΟΡΙΚΗ.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14]26 αὐγούστου ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα τῶν διαλέξεων ἦτο ἡ τοῦ αὐλικοῦ συμβούλου καὶ καθηγητοῦ Μπόλτσμαν, διαπρεπῆ κατέχοντος θέσιν ἐν τοῖς περὶ τὴν θεωρητικὴν φυσικὴν ἀσχολίουμένοις, πραγματευσμένοι δὲ διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἀεροπορικῆς περιόληψιν τῆς διαλέξεως ταῦτης παρατιθέμεθα κατωτέρω.

'Αρχόμενος τῆς διαλέξεως αὕτη ὁ κ. Μπότσλμαν εἶπεν ὅτι οἱ τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῷ ἀέρι πτήσεως ἀποπειραθέντες νὰ λύσωσι καὶ ἀποτυχόντες ἀποτελοῦσιν ὅλοκληρον λεγεών: ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἀπὸ